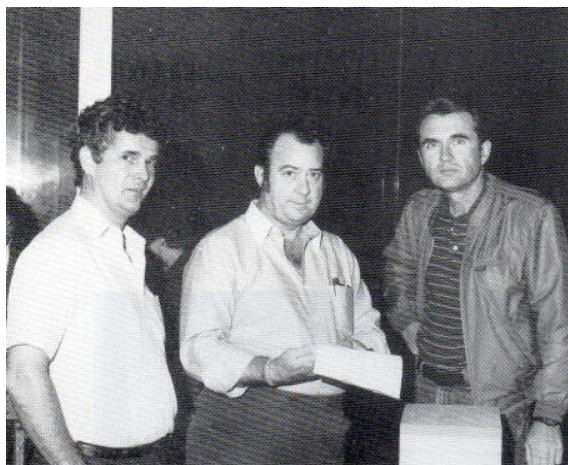

COLLECTOR

Cees Klop

Cees Klop(l), Eddie Bond, Huelyn Duvall (1985)

Een verhaaltje over jezelf schrijven is niet eenvoudig. Dick opferde het idee voor een boekje met de verhalen van rock and roll verzamelaars reeds lange tijd geleden. Als oude kennissen hebben we dan ook de nodige discussies gehad over dit idee. Het doorzettingsvermogen van Dick heeft het dan toch gewonnen, vandaar ook een korte reactie van mij.

Verzamelen is niet iets wat je besluit te gaan doen. Voor zover ik verzamelaars ken, en dat geldt ook voor mijzelf, kom je vroeg of laat tot de ontdekking dat je aan het verzamelen bent. Met het rondsnuffelen in kleine winkeltjes ben ik reeds in de 50-er jaren begonnen omdat Radio Luxemburg het swingende werk van o.a. Jerry Lee Lewis, Little

Richard, Fats Domino, Gene Vincent en Eddie Cochran draaide. Muziek die in vrijwel geen enkele normale platenwinkel te koop was.

Ik herinner mij nog goed dat in die tijd een platenwinkel in Nederland een soort bibliotheeksfeer had, waar nauwelijks gepraat mocht worden en waar klassieke muziek de voornaamste plaats innam. Ergens in een hoekje was dan ook weleens iets anders te vinden, en dan vaak nog alleen 'cover versions' van de originele Amerikaanse boppers, gezongen en gespeeld door Nederlandse 'artiesten'. Eigenlijk overbodig te vertellen dat 99% van dit soort opnamen pure rommel was. Ik, en met mij natuurlijk nog een rijtje gelijkgeaarde armoedzaaiers, waren dus volledig afhankelijk van 2e-hands markten. Aangezien ik zo ongeveer de enige was in Rotterdam die werkelijk zeer actief probeerde aan de juiste rockers te komen, 'sloot ik vrede' met alle tweedehands handelaren rond mijn woonplaats. Dit bespaarde mij een hoop extra werk, want doorgaans had ik nieuwe partijen die binnenkwamen al doorgewerkt voordat ze op de markt kwamen. Deze manier van werken leverde mij meesterlijke vondsten op in de beginjaren. Singles die ik nu nog steeds in mijn verzameling heb. Ook de Amsterdamse markt was een "must" want ook daar doken vaak interessante platen op, maar de spoeling was daar dun aangezien meer slimmerikken de zaak in de gaten hielden.

In die begintijd had niemand van mijn toenmalige vriendjes belangstelling voor echte Rock & Roll, met het gevolg dat je je gaat afvragen waarom "jij" dan wel dol bent op deze moeilijk verkrijgbare muzieksoort. Als je dan eindelijk enkele mensen vindt die ook belangstelling hebben voor deze muziek dan komt dat zeer positief over. Een van de eerste waarmee ik veel contact had was Arthur Arts. Z'n ouders woonden in Nijmegen en Arthur studeerde in Rotterdam. Z'n grootste interesse was (en is) Elvis, maar Lewis etc. etc. gingen er ook best in. Het was elke week weer spannend om te zien wat elk van ons had kunnen opduiken, en dat draaiden we dan volop. Na nog verschillende enthousiasten, zowaar ook enkele uit Rotterdam, te hebben gevonden, ontstond het idee om een soort 'news-sheet' uit te

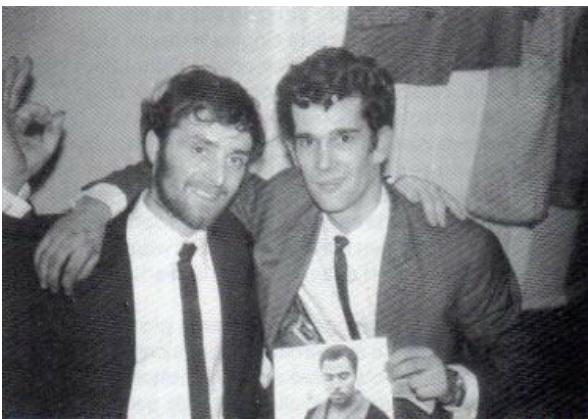

Cees Klop(l) en Henry Ferrero (1966)

geven waarin nieuwe vondsten konden worden besproken zodat anderen er ook iets van konden opsteken. Zo ontstond "ROCK", wat jaren later overging in "ROCKVILLE", welke naam waarschijnlijk hier en daar bekend zal klinken.

Maar we lopen nu wat vooruit want voordat ROCK uitgroeide tot "ROCKVILLE INT." gebeurde er nog heel wat.

Aangezien het op een gegeven moment steeds moeilijker werd om goede rockers te bemachtigen, werd het schrijven naar Engeland en Amerika voor platen. Op deze manier kreeg ik mijn eerste echt interessante LP's, zoals Johnny and the Hurricanes en Jerry Lee's SUN LP's. LONDON RECORDS Nederland bracht ook enkele aardige singles uit, maar deze bleven altijd moeilijk te vinden. De geluidskwaliteit van deze singles was echter zeer goed. Zo is bijvoorbeeld "I'm feeling sorry" van Jerry Lee Lewis op Nederlandse London Records nog steeds een gewilde single. De Belgische afdeling van London deed er nog een schepje bovenop door zeldzame wilde rockers van kleine Amerikaanse labels uit te brengen in een oplage van in sommige gevallen slechts 200 stuks. Nadat een trip naar België nogal wat opleverde, werd regelmatig een reisje gemaakt in die richting. Het bleek een voorproefje op m'n Amerikaanse reizen want op verschillende plaatsen werd zelfs "quantity" gevonden van goede singles zoals Rusty Isabell en Paul Peek, om er slechts twee te noemen. Er werd in België ook flink aan import gedaan waardoor ik zeer zeldzame Amerikaanse labels vond.

Dan Coffey en Cees Klop(r) (1965)

Al die ervaringen tezamen doen je op een gegeven moment realiseren dat je aan het verzamelen bent. Andere mensen beginnen te vragen waar deze platen te koop zijn. Ik was dus kennelijk op de goede weg. Zo kwam ik in contact met mensen als Sef Kicken, Wim Koopman en Ton Kostermans. Deze laatste was eigenlijk steeds actiever geworden door de invloed van Sef Kicken en werd zo fanatiek dat hij op een gegeven moment "ROCK" overnam. In deze periode werd "ROCK" volwassen en groeide uit tot een volwaardig rock and roll blad. Ton Kostermans was een verzamelaar die ook eerst volledig voor zichzelf bezig was en pas later uitvond dat er

meerdere mensen dezelfde belangstelling voor deze speciale muziek hadden.

Sef Kicken woonde eerst bij zijn ouders in Maastricht en verhuisde later naar Eindhoven. De belangstelling was zo groot voor ons gezamenlijk doel: ROCK AND ROLL MUZIEK, dat we elkaar vrijwel wekelijks ergens ontmoetten om gegevens uit te wisselen. Zelfs werd er een poging gedaan om een soort encyclopedie uit te geven van de toenmalige kennis die was opgedaan van de belangrijkste artiesten.

Sef en ik activeerden elkaar zo erg dat op een gegeven moment elke nieuwe vondst werd aangeduid met exclusief.

Een andere rocker van Maastricht bracht ons dichter bij de mogelijkheid om anderen van "onze"

muziek te laten meegenieten. Harry Knipschild had namelijk leuke contacten met de toenmalige radiopiraat no. 1, Radio Veronica. Via het elke maandagavond te beluisteren ROCK BEAT AND BOOGIE werden vele unieke werkjes aan de luisteraars voorgeschoteld.

In de beginjaren van Hilversum III kregen Sef en ik zelfs de gelegenheid om met behulp van Skip Voogd het programma "STUDIO ROCK AND ROLL" elke zaterdagmiddag uit te zenden. Ook hier werden weer vele unieke en zeldzame werkjes aan de luisteraars voorgeschoteld.

Cees Klop(l) en Hugh McCallum (1965)

Een nieuwe "ontdekking" van Sef Kicken was Stan

Govaard. Ik herinner mij nog goed dat op zekere dag Sef en ik weer eens een ontmoeting hadden en hij mij vertelde een zeer enthousiaste rocker te hebben ontmoet. Stan was inderdaad een fanatieke rock and roll liefhebber en het klikte dan ook meteen.

Vele ontmoetingen over en weer waren het gevolg en aangezien Stan ook graag zijn kennis aan anderen wilde overbrengen ging hij schrijven. Zoals velen weten met groot succes tot op de dag van vandaag.

Het zou te ver gaan om herinneringen op te halen van ontmoetingen met alle andere rockers uit die tijd. Tenslotte krijgt iedereen voor zich de kans iets te schrijven in dit boekje. Ik zal mij daarom bepalen tot wat opsommingen over mijzelf.

Na vele malen te hebben gedacht aan een tripje naar de U.S.A., omdat ik het gevoel had veel meer te kunnen vinden, lukte mij dit voor de eerste maal in 1967. De reis ging direct naar Memphis waar ik enkele verzamelaars bezocht. Ik kwam natuurlijk ook terecht bij het nog steeds magisch klinkende SELECT-O-HITS. Deze platenzaak is eigendom van Tom Phillips, een broer van Sam Phillips van SUN Records.

In die tijd was men bezig aan een grote verkeersweg dwars door Memphis en op een deel van de grond zaten vele kleine platenlabels (het juiste aantal Memphis labels is nog steeds niet duidelijk) welke voor het merendeel stopten met het uitbrengen van platen, want verhuizen was te duur. De voorraad moest de deur uit en Tom Phillips kocht vele van de voorraden op. Andere partijen werden platgewalst aangezien ze in sommige gevallen gewoon zijn blijven liggen en er nu nog liggen met een laag asfalt er overheen.

Mijn kennis en verzameling betreffende kleine labels nam enorm toe en ik kocht forse partijen (nu) zeldzame singles op voor verkoop of ruil in Europa. Ik maakte deze eerste trip tezamen met Robert Loers, die later het REDITA label zou gaan uitgeven. Na de eerste trip ging alles in een versnelling en ik vond meersterlijke singles waarvan vaak maar 1 exemplaar opdook. Aangezien er vele liefhebbers waren voor dit materiaal, ontstond het idee om te trachten meer info en foto's te bemachtigen en sommige opnamen op LP uit te brengen. Het was niet altijd mogelijk om te achterhalen wie de eigenaar van een label was, maar na overleg met de Nederlandse auteursrechtenorganisatie bleek het mogelijk bepaalde opnamen uit te brengen. Rechten werden betaald in Nederland. Zo ontstond een aardige serie LP's waar zelfs nu nog vraag naar is, alhoewel deze eerste serie reeds vele jaren is uitverkocht.

Ik ging mij steeds meer toeleggen op research om meerdere moeilijk te vinden platen te achterhalen of zelfs onbekend materiaal te vinden en foto's te maken van artiesten en label-eigenaren. In een aantal gevallen dezelfde persoon. Zo ontstond de huidige WHITE LABEL Serie. Tot op heden blijkt het mogelijk om platen/demo's etc. te vinden, hoewel ik er bij moet zeggen dat je niet naar Amerika hoeft te gaan met het idee om daar wel even wat goede singles te vinden, want zo makkelijk gaat het niet. Het is zeer zwaar werk, wat 24 uur per dag doorgaat, waarbij je veel moet reizen en letterlijk alles moet uitproberen.

Nog steeds ben ik verzamelaar, en ik kan nog steeds enthousiast worden als ik een nieuwe vondst heb gedaan en prestaties beluister van een groepje amateurs die soms meer dan 25 jaar geleden in een keldertje een lekker swingende bopper opnamen en er een paar plaatjes van lieten persen. Ook ben ik blij dat ik nog steeds de gelegenheid heb om een deel van mijn vondsten te delen met andere verzamelaars via White Label, en verkoop/ruil van dubbele exemplaren. Het is daardoor mogelijk voor velen om op een goedkope manier unieke werkjes aan te schaffen door deze LP's te kopen. De prijs van vele van de originele singles staat vaak niet in verhouding tot de prijs van een LP. Het is bovendien in vele gevallen niet mogelijk het origineel te kopen. Zolang er belangstelling is voor mijn LP's en ik de mogelijkheid heb om meer research te doen blijf ik graag een stuk van mijn ervaring delen met anderen.

CEES (Cornelis) KLOP, geboren in Rotterdam, is gehuwd en heeft een zoon en een dochter. Liefhebber van piano boogie woogie en 50-er jaren originele Rock & Rollmuziek sinds dit spontaan ontstond. Begon in 1964 met de uitgifte van "ROCK", dat later werd omgedoopt in "Rockville Int.". Schreef vele artikelen en werkte nauw samen met andere fanatieke rockers in de 60-er jaren. Uitgever van de eerste Rock & Roll Encyclopedie.

Medesamensteller van het NCRV zaterdagmiddag rockprogramma "Studio Rock & Roll". Bezocht Amerika voor de eerste maal in 1967. Begon in 1969 met de uitgifte van LP's onder de naam "Collector Records". Leerde daarna de platenbusiness in al zijn facetten nog beter kennen o.a. door het opzetten van een eigen platenperserij in 1974.

Bezoekt Amerika nog steeds verschillende malen per jaar (en ziet nog steeds kans het tijdsverschil te overleven). Maakte in 1982 een trip naar Australië en Nieuw Zeeland met het gevolg een 5-LP serie met unieke rock-opnamen uit dat deel van de wereld. Besteedt momenteel nog steeds zeer veel tijd aan research op 50-er jaren gebied. Is daarnaast werkzaam als parttime adviseur van persmachines.